

Z internetovej pošty:

Mária Schindlerová

Na základe čoho definuje Cirkev, že manželský akt musí byť spojivý a plodivý zároveň? Je to niekde uvedené v Biblii alebo je to z cirkevnej tradície? Alebo to vyplýva z manželských sľubov?

Odpoveď na túto otázku máme aj v katechizme, aj v encyklike *Humanae vitae*: nie je to z rozhodnutia Cirkvi, ani z jej vyhlásenia. Je to dané prirodzeným zákonom, prirodzenosťou človeka. Tak ako znenie fyzikálneho zákona, napr. gravitačného nie je skutočnosťou preto, lebo to tak Newton definoval. On to vyslovil, spoznal – ale nie je tvorcom, autorom gravitácie.

Podobne je to aj s prirodzeným zákonom: jeho autorom je Stvoriteľ, poznávame ho rozumom z usporiadania prírody a iných zákonitostí. Mohli by sme povedať, že je to logika stvorenia. A aby sme ho ľahšie spoznali, je potvrdený Cirkvou, ktorá je matkou a Učiteľkou – teda Cirkev má právo i povinnosť vyjadriť sa.

Takže Cirkev opakovane vyjadrila, že ona sama nie je autorom prirodzeného zákona – ani toho o manželskom živote. Prirodzený (na základe prirodzeného zákona), alebo „normálny“ sex je taký, ktorý má súčasne oba významy: zjednocujúci a prokreatívny (radšej používam tento výraz namiesto „plodivý“). Taký je od počiatku sveta ten normálny a je to logické: veď sex je cestou odovzdávania života na zemi. Prirodzený sex nie je s kondómom, ani s hormonálnymi tabletkami, ani prerušovaný, ani s telieskom...

Ešte je potrebné pochopiť význam slova „prirodzený“ – to nie je to isté, ako „spontánny“, ani to neznamená „prírodný, nie umelý“. „Prirodzený“ znamená v súlade s tým, ako je svet a človek stvorený, usposobený, v súlade s prirodzenosťou človeka ako osoby, ktorá má dušu aj telo.

A áno, vyplýva to aj z manželského sľubu. Pri sobáši muž a žena sľubujú vzájomnú jednotu, lásku a úctu a že chcú, aby ich láska bola otvorená životu – rodine. To, čo povedia svojimi ústami – srdcom, vôľou, to potom vyjadria aj v telesnej rovine prvým manželským spojením.

Manželský akt je rečou tela vyjadrený manželský sľub: je to zjednotenie z lásky, vyjadrujúce na telesnej rovine to, čo sa deje v rovine duchovnej. A vždy, keď ich manželské spojenie nie je úmyselne ľudským zásahom urobené neplodným (aby sa „zneplodnili“ následky spojenia), tak vždy má ten prokreatívny

(plodivý) význam (nie nutne funkciu!) Takýto význam má manželské spojenie aj v tehotenstve, aj v prechode, aj v starobe... Tie dva významy sú ako dve strany jednej mince: nemôžeme zrušiť jeden bez toho, aby sa nezrušil aj druhý.

Keď si pomôžeme symbolikou: Pýtajme sa, čo znamená reč tela, čo symbolizuje. Symbol sa viaže na význam – takže, čo znamená, čo symbolizuje manželské spojenie? Jednotu a plodnosť – to si manželia navzájom sľúbili a odovzdávajú si to.

Ale čo symbolizuje také spojenie s kondómom? Telo ženy – bariéra – telo muža: to nie je symbol jednoty, to je symbol nejednoty. A skúsenosť ukazuje, že nakoniec to nie je len symbol, ale stáva sa skutočnosťou to, že antikoncepcia vniesla do manželských vzťahov naozaj nejednotu a manželstvá v dnešnom svete nie sú vôbec pevnejšie a stabilnejšie.

Ale viac o tom je v encyklike *Humanae vitae* alebo aj v tom spomínanom *Katechizme Katolíckej cirkvi*.

[V *príštím čísle*: Na základe čoho vyhlásila Cirkev, že používanie antikoncepcie je hriech?]

Řádky z Kladna

David Prentis

Pochod pro život

Příkládáme pro čtenáře v ČR leták Hnutí Pro-život ČR, který zve na Pochod pro život v sobotu, 2. dubna. Kardinál Dominik Duka zve účastníky ke mši svaté v 10 hodin do katedrály Víta, Václava a Vojtěcha a rodiny s dětmi zdarma na oběd ve 12 hodin na Klárově. Registrace je nutná na pochodprozivot.cz.

Vyjádření papeže Františka k situaci kolem viru zika

Papež se při zpátečním letu z Mexika do Říma odvolal na vyjádření bl. Pavla VI. k nouzové situaci reholnic v Kongu, kterým hrozilo znásilnění, že se mohou bránit otěhotnění používáním HA. (V té době se zřejmě nevědělo o jejím abortivním účinku.) Ve skutečnosti se však jednalo o vyjádření vatikánského úředníka v roce 1961 – za pontifikátu sv. Jana XXIII. V souvislosti se současnou situací v Jižní Americe, kde řádí virus zika, který možná působí u nenarozeného dítěte nemoc mikrocefalií (dítě má menší mozek a hlavu), odsoudil papež potrat jako zločin. Označil však vyhýbání se početí jako menší zlo, které je v takové situaci dovoleno. I když papež nemluvil přímo o antikoncepci, tiskový mluvčí Vatikánu, P. Federico Lombardi řekl, že to bylo to, co papež skutečně myslel. Naproti tomu, je jasné, že ve stálém učení církve platí, jak stojí např. v *Humanae vitae* 14:

Stejně tak je vyloučen jakýkoliv zásah, který buď vzhledem k předvídanému manželskému styku nebo při jeho uskutečňování či v průběhu jeho přirozených následků zamýšlí jako cíl nebo prostředek znemožnit zplodění života.

Ale při používání periodické abstinence pro vážný důvod, např. podle STM nejde o zlo vůbec, ani menší ani větší. Je nutno si uvědomovat, že spontánní odpovědi papeže žurnalistům nepatří k jeho učitelskému magisteriu.

Deštníky pro dva

Tyto deštníky – šikovní svatební dárek – jsou zase v nabídce v barvách: černá, šedivá, červená a zelená. Podrobnosti na www.lpp.cz.

PPR jako životní styl kněží

P. Martin Sklenář – pokračování z č. 115, dokončení

Právě jsme představili životní styl PPR jako styl života člověka, který není antikoncepční, tedy život člověka, který se dává, který se ztrácí pro druhé a tím se s nimi spojuje. Když budeme číst o kněžském poslání v dokumentech II. vatikánského koncilu, budeme se zde moci setkat s termínem „pastorační láska“, kterou má mít kněz k sobě svěřenému lidu. Můžeme přemýšlet o tom, co se pod tímto termínem „pastorační láska“ skrývá. Jeden z pohledů může být právě onen, že i o knězi platí, že má vůči svému lidu vystupovat s láskou, která má onen dvojí efekt, tedy je spoživá a plodivá.

Bohužel můžeme přemýšlet o tom, že i kněží jsou těmi, kteří si osvojují antikoncepční jednání, antikoncepční přístup ke svému kněžství, ke svým farníkům. Kdy kněží nejsou schopni zcela se dávat, ztrácejí svůj život pro ty, kteří jim byli svěřeni.

Ano, kněz má svůj kněžský život prožívat způsobem, jenž mu umožňuje spojovat se se svým lidem. Otázkou je, kdo zde „nasazuje“ antikoncepci. Zda je to kněz, který se brání tomu, aby se příliš dával lidem, nebo zda jsou to lidé, kteří brání knězi v tom, aby se s nimi spojoval (nedávají mu k tomu prostor). Už jsem o těchto věcech v některých dokumentech, věnujících se osobě a poslání kněze, uvažoval. A znovu opakuji, že mnoho lidí by nejraději chtělo, aby kněz jednal antikoncepčně. Aby kázal jen tak, aby je to uspokojovalo, potěšilo, aby jim to přinášelo pocit slasti, spokojenosti...

Kněz si ale zároveň musí dávat pozor na to, aby kněžství neprožíval jen ke svému vlastnímu uspokojení. Tedy aby nedělal jen to, co jeho baví, co se jemu líbí, co jemu připadá příjemné, a věci, které přesto podstatně patří k jeho službě (katecheze, výuka náboženství, návštěva starých a nemocných...) aby nevynechával, neopomíjel a neodbýval. Bohužel, realita nám ukazuje, jak velmi běžně dochází k pokušení užívat v této pastorační lásce „antikoncepci“.

Kněz si rovněž musí dávat velký pozor na to, o co mu v jeho poslání jde. Zda mu jde o jeho vlastní prospěch, o to, aby se líbil sobě, či aby se líbil druhým lidem. O co mu v jeho projevování lásky jde? Chce být úspěšný, oblíbený, anebo se chce zcela dávat? Hledá svůj prospěch, hledá oblibu u většiny, nebo hledá skutečný věčný prospěch (život věčný) těch, kteří mu byli svěřeni. Bude ve své činnosti usilovat o dobré PR, nebo bude usilovat o to, aby lid přivedl k nebeskému království, ke Kristu, aby naplnoval své poslání prostředníka? Zvláště pro nás muže je toto velké pokušení a nebezpečí. Jak je pro nás kněze nebezpečné, že budeme uspokojovat sami sebe... Kdy si budeme na místo životního stylu PPR osvojovali styl antikoncepční...

PPR ve vztahu k Bohu

Jestliže jsme představovali antikoncepční jednání, které si člověk osvojuje v pohlavním soužití, pak je dobré si uvědomovat, že takové jednání člověka ovlivňuje na všech rovinách jeho života. Že jeho láska se stává obecně antikoncepční, a tedy i ve vztahu k Bohu.

I ve vztahu k Bohu totiž platí, že se člověk nechce Bohu dávat. Že chce, aby onen projev lásky byl pro něho především uspokojivý. Jak častokrát se můžeme setkávat s tím, že člověk vstupuje do vztahu s Bohem jen proto, aby on z toho měl prospěch, aby z toho měl nějaký dobrý pocit. Může to začínat vzneseným cílem – miluji Boha, protože se chci dostat do nebe, chci žít věčně šťastně. Postupně to nabírá nižší a nižší rozměry – modlím se, jdu do kostela, protože si chci odpočinout, chci načerpat nové síly, chci být potěšen, chci, aby mi Bůh žehnal... Jak častokrát začíná, a mnohdy i vlastně končí, naše modlitba voláním, Bože, dej. Láska, která je zaměřena na nás.

Láska ale musí být plodivá, a to i ve vztahu k Bohu. A tak naše modlitba musí být v první řadě voláním, Bože, tady se ti dávám. Když vstupuji do vztahu s Bohem (modlitba, slavení mše svaté...), tak přicházím v první řadě, abych se dával Bohu, abych pro něho ztrácel svůj život. Na mši svatou přicházím, abych naplnil slova: modlete se bratři a sestry, aby se má, i vaše oběť zalíbila Bohu, Otci všemohoucímu. Přicházím v první řadě dávat se, obětovat se.

Když opakovaně říkám, že bychom měli chodit na mši svatou i ve všední den, častokrát slyším, že to prostě nejde, že na to není čas. Ale já se ptám, kolik hodin týdně prosedíme u televize, u počítače? A není právě třeba znovu objevit, že je třeba chodit častěji do kostela a osvojovali si ono „ztrácení času“? Ano, když pozvu businessmana do kostela a po mši svaté se ho zeptám, co si o tom, myslí, pak mi jistě odpoví, že je to ztráta času. A nejde právě o to, čemu se musíme učit? Ztrácejí čas, dávají svůj čas, svůj život Bohu. Není toto právě projevem naší lásky, oním plodivým rozměrem, který nás otvírá také rozměru spojivému?

Upřímně řečeno, domnívám se, že mnoho (většina) katolíků, kteří přicházejí v neděli do kostela, užívá ve vztahu k Bohu antikoncepci. Antikoncepce je jejich životním stylem duchovního života a jejich vztahu k Bohu. Přichází do kostela a odmítají se dávat. Splní jen svou nedělní povinnost a odmítají se jakýmkoli jiným způsobem dávat Bohu – třeba skrze poslání farnosti. Člověk nemá čas se nábožensky vzdělávat, nemá čas se účastnit společenství... Nemá čas dávat se Bohu.

V rané židovské době byl potomek vnímán jako vyjádření budoucnosti a možnosti mít podíl na Mesiánském království. Židé raných dob nevěřili ve vzkříšení těla, ale domnívali se, že když bude žít jejich potomek v době, kdy přijde Mesiáš, pak skrze svého potomka budou mít na tomto království podíl i oni. Proto bylo takovým trestem potomka nemít – bylo to vyjádření toho, že dotyčný žil tak špatně, že nemůže už ani během svého života doufat. Proto se mluví ve Starém zákoně o vině otců, která je trestána na potomcích, respektive o požehnání...

Proč to říkám? Ano, už víme, že Ježíšovo učení je jiné. Přesto bychom si ale něco z víry praotců měli vzít. Mít vědomí, že plodivý rozměr lásky, který je otevřený dávání se, tedy potomstvu, nás skutečně otvírá věčnosti. Člověk si tento způsob lásky totiž osvojuje také ve vztahu k Bohu, a tak se ve vztahu

k němu otevírá věčnému životu. Naopak antikoncepční rozměr ho uzavírá do jeho egoismu, do egoismu pekla.

PPR ve vztahu k bratrům a sestrám, ve vztahu k farnosti

Poslední, čemu bych chtěl věnovat pozornost, jsou tyto úvahy ve vztahu k farnosti, k církvi. I zde je otázka, zda náš životní styl bude PPR, nebo antikoncepční. A i zde můžeme vidět, jak převažuje u mnoha katolíků princip antikoncepční. Kolik lidí z farnosti se zapojuje do života a poslání farnosti?

Mnoho lidí má církve za to, co má uspokojit jejich duchovní potřeby. Církve je zde ale v první řadě proto, abych se jí dával. Když čteme Janovo evangelium, pak tam slyšíme o tom, jak ukřižovaný Ježíš svěříje milovaného učedníka své matce a Marii milovnému učedníkovi. My mnohdy zdůrazňujeme to, že každý učedník je svěřen Marii (potažmo církvi). Evangelista ale klade důraz na druhý rozměr – a od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě!!! V první řadě to máme být my, kdo se dáváme církvi.

Znovu zopakujeme, že ratolest, která není plodivá, která nepřináší užitek, je odřezávána. Neexistuje křesťan, který by byl napojen na Krista, vinný kmen, a mohl by nepřinášet užitek. Taková ratolest je prostě odřezávána. Pasivní křesťanství prostě neexistuje. A to, že většina katolíků v něm prožívá svůj život, na tom nic nemění.

Ježíš pronáší tuto řeč v předvečer své smrti. Není to tedy akademická diskuze, není to teoretické abstraktní uvažování. Jsou to slova člověka, který je v tu chvíli zrazován, který ví, že brzy zemře hroznou smrtí. A tento člověk stále opakuje – to vám přikazuji (nikoli doporučuji, o to vás prosím, ale to vám přikazuji), milujte se navzájem.

Ježíš zároveň ukazuje, jakým způsobem se máme milovat, jaká má být míra naší lásky. Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás. Mírou naší lásky je míra Ježíšova, nikoli míra ostatních. My častokrát sklouzáváme k tomu, že se poměrujeme s druhými ratolestmi a říkáme si, že mnoho jich je suchých, že mnoho jich nepřináší tolik plodů, jako já, že je to se mnou tedy v pořádku. Ježíš ale o ničem takovém nemluví. Vyzývá nás k tomu, abychom jako ratolesti nesli stejné plody, jako nese vinný kmen, totiž on. Naše láska se musí poměřovat s láskou Ježíšovou. A Ježíšova láska rozhodně nebyla antikoncepční, láska, která by hledala jen svůj prospěch, své vlastní uspokojení. Naopak, je to láska, která se zcela dává, zcela se ztrácí. Ježíšova láska plně odpovídá stylu PPR.

Ano, věřící křesťan nemůže být tím, kdo vystupuje ve vztahu k druhým bratrům a sestrám, ve vztahu k církvi antikoncepčně. Nemůže být tím, kdo ostatní jen využívá a sám se odmítá nasazovat, sám se odmítá dávat. Mnoho lidí se odmítá účastnit mnoha věcí, protože jim to nic nedává, protože je to pro ně zbytečné, „nudné“. Otázka má být ale postavena jinak. Je to prostor, kde se mohou dávat? To vám přikazuji, milujte se navzájem. V mé lásce zůstanete, když budete zachovávat má přikázání. Jste moji přátelé, když děláte to, co vám přikazuji.

Pozvánka na dva víkendové pobyty pro bezdetné manželské páry

Manželstvo ako dar

Zo zdravotníckych štatistických zistení sa dozvedáme, že pätina párov trpí neplodnosťou. Pre tých, ktorí majú svoje deti, je to možno len jedna z množstva informácií, ktoré denne zaregistrujú, avšak pre bezdetné páry sa za týmto údajom skrýva bolestná skúsenosť s ktorou sú dennodenne konfrontovaní.

Práve pre tieto páry je od 29. apríla do 1. mája v Penzióne Zornička na Donovaloch pripravené víkendové stretnutie s nasledovnými témami:

Témy:

Boží plán s človekom, Boží plán s manželstvom. Poslanie bezdetného manželstva Dieťa, právo alebo dar?

Ako ďaleko ísť s medicínou?

Mužská neplodnosť – príčiny a možnosti riešenia

Ženská neplodnosť – príčiny a možnosti riešenia

Jednotlivým témam sa budú venovať odborníci:

ThLic. Ján Viglaš – rektor Kňazského seminára v Badíne

ThLic. Marek Iskra – riaditeľ Centra pre rodinu Banskobystrickej diecézy

MUDr. Ludmila Lázničková – gynekologička, Centrum nádeje a pomoci (CENAP), Brno

MUDr. Martin Šmehil – urológ, UroCare, Praha

MUDr. Alena Polomská - gynekologička, Kežmarok (NaProTechnológia)

Ing. Ludmila Dydňanská – predsedníčka o.z. PloDar

Túžime po požehnaní (duchovná obnova)

Príležitosť stráviť víkend v spoločnosti ľudí v podobnej životnej situácii, ale najmä prehĺbiť vzťah k Bohu a medzi manželmi navzájom ponúka aj duchovná obnova, ktorú bude viesť otec Jozef Mareta v Penzióne Zornička na Donovaloch v dňoch 6. - 8. mája 2016. Program, ktorého súčasťou sú príhovory, prednášky, stretnutia v skupinách, možnosť prísť k sviatosti zmierenia, adorácia, sv. omše, aj možnosť stráviť chvíle v krásnej prírode sa začína sv. omšou v piatok o 16.00 a končí sa v nedeľu okolo 13.00 po sv. omši a spoločnom obede.

Bližšie informácie: www.rodinabb.sk/bezdetni-manzelia

Kontakt a prihlasovanie: katka@rodinabb.sk

*„Veď ja poznám zámer, ktorý mám s vami.
Dám vám budúcnosť a nádej.“ (Jer 29, 11)*

Nový lektorský pár a poradkyňa STM.

Minulý mesiac manželia Miron a Lucka Kuzmovci z Košíc a pani Katka Miková z Košických Oľšan úspešne završili odborné vzdelávanie. Prinášame vám ich krátke predstavenie.

Katka Miková

Od začiatku nášho vzťahu s manželom Martinom nám bolo jasné, že chceme svoju rodinu plánovať v súlade s Bohom. Čo nám jasné nebolo, ako to docielime. Jediná dostupná metóda, ktorú sme poznali a ktorá nám bola ponúknutá v rámci snúbeneckých náuk, bola Billingsova ovulačná metóda. Nebola som s ňou však stotožnená a po pôrode prvej dcéry som si nevedela predstaviť, ako vďaka toľto spôsobu naplánujeme ďalšie 2 - 3 deti, ktoré boli v našej vízií. Vždy sme mali okolo seba skvelých ľudí a od jedného z nich sme dostali knihu doktora Šipra, ktorý sa venoval STM. Veľmi nám pomohla a neskôr sme začali praktizovať STM podľa učebnice LPP, ktorá už bola prepracovanejšia a dôslednejšia. V súčasnosti máme štyri deti – dve staršie dcéry a dvoch synov. Žijeme v dedinke Košické Oľšany blízko Košíc. Tu sme si splnili sny o rodinnom dome a veľkej záhrade s ovocným sadom, čo je manželova „srdcovka“. Ja sa realizujem

v dome. Veľmi rada tvorím, aranžujem, zaujíma ma interiérový dizajn. Keď je čas, vyrábam bižutériu z polymérových hmôt alebo maľujem na hodváb.

Hoci to znie tak trochu idylicky, nebolo to tak. Aj naša cesta bola často zložitá, trnistá, plná strachu a nedorozumení. Častokrát to súviselo s praktizovaním STM. Veľmi ťažko som prežívala obdobia nedôvery voči tejto metóde, ktoré prichádzali pod tlakom nepochopenia okolia. Nezriedka sme sa stretávali s ironickými poznámkami. Dnes sa však tešíme z ovocia, ktoré nám životný štýl PPR priniesol, a zároveň nám to pomáha prekonávať ťažšie obdobia. Je pre mňa inšpirujúce poznať svoj cyklus, žasnúť nad dokonalým dielom v tele ženy. Vďaka tomuto poznaniu už nie som pre manžela veľká neznáma, vieme sa tešiť zo svojej odlišnosti a prijímať sa v nej. Čoraz viac si uvedomujeme, aké je dôležité, najmä v tomto čase zápasu o rodinu, udržať si manželstvá pevné, založené na trvalých hodnotách, ktoré nepodliehajú trendom doby, otvorené životu. Práve osobná skúsenosť vo mne formovala niekoľko rokov túžbu podeliť sa s darom STM a pomôcť aj iným vykročiť na cestu dobrodružstva manželskej jednoty. Manželovi Martinovi ďakujem, že ma podporuje a úprimne sa teší z môjho šťastia.

Miron a Lucia Kuzmovci

Manželmi sme od roku 2009 po dvojročnom chodení. Ako snúbenci sme absolvovali snúbenecké náuky v UPC v Košiciach. Pre krátkosť času nebolo možné detailne rozobrať fungovanie a pravidlá symptotermálnej metódy, čo nás veľmi mrzelo, pretože v tom čase sme nepoznali nikoho v našom okolí, kto by nám s tým pomohol. Preto sme sa rozhodli pustiť do študovania literatúry počnúc Atlasom Billingsovej ovulačnej metódy a Príručkou STM.

Keďže v tom čase som študovala na lekárskej fakulte odbor Verejné zdravotníctvo, pomohlo nám to ľahšie sa zorientovať vo fungovaní ženskej a mužskej plodnosti. Krátko po svadbe sme prijali ponuku absolvovať v Košiciach kurz Billingsovej ovulačnej metódy. Začali nás oslovovať priatelia a známi z nášho okolia, aby sme im povedali viac o fungovaní prirodzených metód. Vníмали sme ich túžbu žiť v súlade s Božím plánom a zároveň tešiť sa z požehnaného manželstva. Chceli sme odstrániť strach z neznáma a ukázať im krásu a čaro manželskej intimitity spojenej s praktizovaním prirodzených metód.

Božie cesty nás nakoniec priviedli naspäť na snúbenecké náuky do UPC, kde sme začali prednášať o prirodzených metódach plánovania rodičovstva a o morálnych a zdravotných aspektoch používania antikoncepcie.

V tom čase nás oslovila ponuka z Ligy pár páru stať sa učiteľským párom LPP. S radosťou sme prijali túto výzvu. Po troch rokoch manželstva sa nám narodil náš syn Miško a po jeho narodení sme úspešne dokončili školenie LPP. Sme vďační Bohu za to, že odteraz môžeme aj my patriť do veľkej rodiny LPP.

* * *

Máme veľkú radosť, že rady aktívne slúžiacich dobrovoľníkov – lektorských párov a poradkýň STM, sa opäť rozrástli a veríme, že aj v niektorých z vás, čo čítate tieto riadky sa prebudí záujem nechať sa vyškoliť a stať sa učiteľským párom alebo poradkyňou LPP. Bližšie informácie o priebehu odborného do-
vzdelávania vám radi poskytneme. Stačí kontaktovať ústredie LPP:

+421 908 722 055; lpp@lpp.sk; (slovenská LPP)

+420 312 686 642; lpp@lpp.cz; (česká LPP)

NOVINY Z RODINY LPP vydáva šesťkrát ročne ako členský bulletin Ústredí Ligy pár páru České republiky, z.s. David a Michaela Prentisovi, Fügnerova 143/9, 272 01 Kladno, tel: 312 686 642, e-mail: lpp@lpp.cz, internet: www.lpp.cz, číslo účtu: 215 288 136/0300. Minimálny členský príspevek 150 Kč /12,- € ročne. Adresa na Slovensku: LPP, Manželia Jozefa a Simona Predáčovci, Slovenskej armády 15, 95301 Zlaté Moravce, tel.: 0908 722 055, 0915 971 191, e-mail: lpp@lpp.sk, internet: www.lpp.sk, číslo účtu: 207 215 6257/0200. Kurzy PPR pro manžele a snoubence – 4 setkání po 2½ hodinách, většinou v měsíčních intervalech. Kurzovné: v ČR 400 Kč, v SR 15,- € za pár. Jsme vděční za příspěvky pro práci Ligy.